

Sagsøgtes indlæg om sagsøgerens søgsmålskompetence

Retten på Frederiksberg

BS Z-1778/2017

Concilio & Co advokatfirma I/S

v/ Advokat Vivian Petersen og advokat
Eva Persson
Hans Bekkevolds Allé 7
2900 Hellerup

mod

Helmer Arne John Christensen
[REDACTED]
[REDACTED]

I anledning af, at retten har genoptaget forberedelsen af sagen, afgives dette supplerende processkrift, hvorunder den tidligere nedlagte påstand rettes til følgende

Påstand:

Afvisning, subsidiært frifindelse.

Opsummerende sagsfremstilling:

I påstandsdokument af 18. september 2019 henvistes indledningsvis til det påstandsdokument af 4. januar 2019, som sagsøgtes tidligere advokat havde indleveret.

I denne omfangsrige sag har sagsøgtes nuværende advokat alene fokuseret på at få behandlet de dele af sagen, som ikke tidligere var behandlet i de foregående år.

Jeg har derfor overset, at de synspunkter om søgsmålskompetence, som sagsøgtes tidligere advokat, gjorde gældende i sit opsummerende processkrift af 24. august 2018, ikke var gentaget i påstandsdokumentet.

I det opsummerende processkrift af 24. august 2018 – ekstrakten s. 46 anførtes, at sagen er anlagt af Concilio & Co., mens retsplejelovens § 725 tillægger *den forurettede* retten til privat påtale, altså søgsmålskompetencen.

Det fremgår af Karnov-note 3280 til Rpl. § 725, at udtrykket *forurettet* må forstås snævert. Der henvises bl.a. til U 1944.1001, hvorefter Foreningen af Kafferestauratører ikke havde søgsmålskompetence i relation til en annonce indrykket af en restauratør, der antydede, at sortbørshandel havde relation til kaffebarer, idet det ikke kunne fastslås at annoncen hentydede til bestemte af Foreningens medlemmer.

Der henvises også til Civilprocessen, 7. udgave, s. 396, hvor den situation omtales, at "den juridiske person, f.eks. en grundejerforening, ganske vist ville kunne have processuel partsevne, men ikke kan optræde som part i den konkrete sag, fordi den juridiske person – grundejerforeningen – ikke kan anses at repræsentere de angivne påståede rettighedshavere, jfr. f.eks. U 2013.707 Ø. I denne situation mangler den juridiske person retlig interesse i søgsmålet og har derfor ikke søgsmålskompetence."

I den omtalte dom U 2013.707 Ø nåede Østre Landsret frem til det resultat med følgende begrundelse, at: "Landsretten finder på denne baggrund - uanset grundejerforeningens formål og generalforsamlingens beslutninger om spørgsmålet - at grundejerforeningen ikke har kompetence til at indtale en ikke nærmere beskrevet række af nuværende og tidligere medlemmers krav under sagen. Påstanden kan derfor ikke tages under påkendelse."

Det samme gør sig gældende i nærværende sag, hvor sagsøgeren i sagen ikke er den forurettede.

Cfr. U 1965.914, hvor Østre Landsret anfører, at der må "... gives appellanterne medhold i, at de nævnte ærefornærmelser med sikkerhed også rammer dem, hvorfor de hver især, eller i alt fald som en så omfattende repræsentation for flyvevåbnets befalingsmandselever på tidspunktet for ærefornærmelsernes fremsættelse, har haft fornøden søgsmålskompetence ...".

Dette er ikke tilfældet i nærværende sag, uanset det, som anføres i sagsøgerens indlæg af 20. december 2019. Hele sagens omdrejningspunkt under hovedforhandlingen i oktober og november 2019 har været, at den forurettede har været Eva Persson i egen person. Intet som helst har været anført, at den anden interessent i interessentskabet skulle være "ramt". Der er da heller ikke afgivet forklaring af andre end Eva Persson under sagen. Sagsøgte har, som han har forklaret under sagen, ikke haft kendskab til advokatfirmaet Concillio & Co. før han modtog en inkassoskrivelse, og i starten antog han at firmaet var et inkassobureau.

Han har ikke på nogen måde været involveret med andre end Eva Persson, og det er også hende han har haft klaget over til Advokatnævnet.

Concilio & Co I/S med CVR.nr. 27205887 er det gamle Paragraph3 I/S (med samme CVR.nr.), der skiftede navn den 17. november 2017, altså efter at stævningen var indleveret.

Alle 15 punkter i Eva Persson v/Concilio & Co I/S's indlæg af 20. december 2019 er bemærkninger der har været udtrykt om kontorfællesskabet Concilio & Co, som var det myndighederne ikke kunne finde, da sagsøgte rettede henvendelse til dem.

Når det påstås, at Concilio & Co I/S er blevet forulempet af sagsøgte i 3 ½ år, er dette altså ikke korrekt.

De af de udtalelser, som opregnes i sagsøgerens indlæg af 20. december 2019, er udtalelser, der er fremsat overfor advokatnævnet i perioden 8. juni 2016 til ca. august 2016.

Dengang fandtes Concilio & Co. I/S ikke.

Sagsøgte har derfor ikke krænket Concilio & Co I/S. Concilio & Co. har ikke eksisteret i 3 ½ år. Sagsøgte har heller aldrig haft krænket advokatfirmaet Paragraph3, som nu er blevet til Concilio & Co. I/S.

I sagsøgers replik af 29. december 2017 udgår pludselig det oprindeligt sagsøgende firma Concilio & Co., og i stedet dukker det gamle firma Paragraph3 I/S op, men med det nu efter navneskift, nye navn Concilio & Co I/S. Det var først i replikken, at sagen blev til en injuriersag og der blev fremsat påstand om, at sagsøgte idømmes fængselsstraf.

Meget belejligt indeholder sagsøgerens indlæg af 20. september 2019 side 1-3, i opregningen af de krænkende ytringer ordet "Concilio & Co.", men sagsøgte har aldrig skrevet eller sagt ét eneste negativt ord om Paragraph3 I/S, som nu efter navneskift fremstår som Concilio & Co. I/S, begge under CVR.nr. 27205887.

Sagsøgte er af den opfattelse, at da han indgik den ovenfor omtalte procesaftale om at frafalde sit anbringende om manglende søgsmålskompetence var det over for Concilio & Co, som ikke havde et CVR-nr, det var ikke overfor Concilio & Co. I/S (som altså CVR-mæssigt er det samme selskab som det oprindelige Paragraph3).

At alt det ovennævnte først opdages af sagsøgte nu, skyldes udelukkende at alle disse navneskifter af sagsøgte opfattes som vildledende og til at misforstå, hvilket det er sagsøgtes opfattelse, at Eva Persson også forsøger med sit indlæg til retten af 20. december 2019.

Som bilag AAJ fremlægges udskrifter fra Erhvervsstyrelsen.

For så vidt angår spørgsmålet om sagsomkostninger henvises til Civilprocessen, 7. udgave, s. 434, hvor det anføres, at en sagsøger, der ikke havde rimelig grund til at anlægge sag, i almindelighed ikke vil få tillagt sagsomkostninger, eller endog vil blive pålagt at betale et beløb til sagsøgte til dækning af dennes omkostninger.

Sagen har et eksorbitant stort omfang. Sagsøgeren har nem adgang til at føre sag, Sagsøgte, som er pensionist, er ved at blive ruineret af denne sag.

.....

Ovenstående giver anledning til at supplere de allerede fremsatte anbringender med følgende yderligere

Anbringender:

Til støtte for sagens afvisning gøres det gældende,

- at sagsøgeren, Concilio & Co. I/S ikke er påtaleberettiget i medfør af retsplejelovens § 725,
- at det ikke er advokatfirmaet, der er forurettet i sagen,
- at sagsøgeren derved mangler søgsmålskompetence,
- at det forekommer betænkeligt, at sagsøgte hvis forhandlingsprincippet alene lægges til grund, af denne årsag kan risikere at blive straffet.

Det afvises, at Concilio & Co. opnår søgsmålskompetence ved at firmaet ”også bliver ramt, når sådanne – meget alvorlige – ytringer fremsættes overfor den ene af to interessenter.

Det afvises tillige, at Eva Persson indirekte personligt er part i søgsmålet, da den anden halvdel af det sagsøgende interessentskab (Vivian Petersen) ikke er forurettet, og dermed ingen retlig interesse har i søgsmålet.

Derudover gøres det gældende,

- at sagen er anlagt af et ikke eksisterende kontorfællesskab, som ikke havde noget CVR.nr.,
- at hvis sagsøgte har krænket nogen udover Eva Persson er det dette kontorfællesskab ”Concilio & Co”, og ikke advokatfirmaet Paragraph3, som senere har skiftet navn til Concilio & Co. I/S.

Endeligt gøres det gældende, at såfremt sagen afvises, skal sagsøgeren pålægges at betale sagsomkostninger til sagsøgte.

BILAG

Bilag AAJ: Udskrifter fra Erhvervsstyrelsen

København, den 13. januar 2020

Charlotte Løfberg

Advokat (L)

Fremsendt elektronisk – derfor ikke underskrevet